

JAARVERSLAG 2005 EN JAARPLAN 2006 VAN DE STICHTING ANANDA BHAVAN

Een laat jaarverslag dit jaar.

De reden is onze reis naar India van 7 tot 31 januari en daarna moet je weer even acclimatiseren.

De Stichting Ananda Bhavan heeft een goed jaar achter de rug. Wij waren weer op tal van markten en fairs present, zoals op het Full Colourfestival, de Nieuwe Wereldmarkt, de tuinbeurs in Exloo en op de Pompoenerie van Tineke Huizing in Nieuw-Weerdinge. Ook hebben we vele verzorgingstehuizen bezocht, zoals Heidehiem, De Holdert, de Bleeinck, Valkenhof en Holtingerhof in Emmen. Ook heb ik lezingen gegeven voor de Plattelandsvrouwen in Noordbarge en Nieuwe Pekela en voor de Odd Fellows in Emmen. Op een woensdagmiddag ging ik met een groep communicantjes in de Pauluskerk van Emmen in gesprek over India. Bij Bert en Leny van Os in Erica was er weer een prachtige Rozendag waarbij wij ook present waren en de opbrengst van de rozenverkoop was voor onze stichting. Verder mochten wij een gift van € 404,75 ontvangen van een jubilaris.

Dit is alweer ons zesde jaarverslag sinds de oprichting van Ananda Bhavan en sindsdien is er dank zij u veel gebeurd. Even een opsomming:

- Operatie van vijf baby's van het kindertehuis Ananda Bhavan, Malampuzha, met medewerking van het Lilianefonds
- 23 Matrassen met toebehoren aangeschaft voor het bejaardenhuis Kripa Sadan, Malampuzha
- 25 Bejaarden van het bejaardentehuis ondergaan een oogoperatie
- Vanaf 2004 ontvangt het bejaardenhuis jaarlijks € 2500 voor medische zorg
- Medische apparatuur gekocht, waaronder een couveuse, een fotherapielamp, een zuurstofapparaat en bloeddrukmeter voor het ziekenhuis in Malampuzha
- Grote multi purpose jeep gekocht voor het bejaardenhuis
- Overkapping bovenste verdieping van het kindertehuis gerealiseerd
- Idem bejaardenhuis
- Idem kookplaats bejaardenhuis (buiten)
- Koeien, kippen, eenden, konijnen, varkens en schapen door het bejaardenhuis aangeschaft.
- Aanleg groentetuin voor het bejaardentehuis
- Aanleg van twee visbassins voor het kweken van Tilapiavissen
- Computer voor het ziekenhuis en de apotheek; wordt ook door het kindertehuis in Malampuzha gebruikt
- Tien Europese toiletten en badkamer voor bedlegerige patiënten van het bejaardentehuis
- In Kottayam zijn drie palmbldhutten van verstandelijk gehandicapten vervangen door stenen huizen
- In Kottayam zijn twee dagopvangcentra gebouwd voor 179 gehandicapten
- Bovendien zijn twee busjes aangeschaft om gehandicapten op te halen voor scholing
- Eveneens in Kottayam drie klaslokalen, kantoorruimte en toiletten gebouwd voor de vervolgleiding van arme kinderen en weeskinderen

Nu zullen we eerst ingaan op onze reis naar India.

De hartelijke groeten van zuster Blessy, father John, father Michael en zuster Christabelle, maar vooral heel veel dank. Het gaat allemaal heel goed met de projecten. We keken onze ogen uit wat er allemaal tot stand is gekomen. Het bejaardenhuis in Malampuzha loopt geweldig. Inmiddels wonen er 48 bejaarden. Dat zijn eigenlijk teveel bewoners, maar als mensen ziek op straat leven, moet er direct hulp geboden worden. Daardoor zijn vele slaapkamertjes voor twee personen veranderd in een vierpersoonskamer en bejaarden liggen op de grond op een matras. Father John is enorm blij met de jeep die hij van Ananda Bhavan gekregen heeft. Het voertuig wordt voor allerlei belangrijke zaken gebruikt. Zo rijdt father John tweemaal per maand naar de markt in het naburige Pallakad en weet tegen een zacht prijsje groenten in te kopen, die hij vervolgens mee naar Malampuzha neemt. Ook doet de jeep dienst als ambulance en kan tien bejaarden vervoeren.

We hebben de in aanbouw zijnde drie schoollokalen, kantoor en toiletten gezien van een school waar veel kinderen uit arme gezinnen en weeskinderen naar toe gaan. Wij hebben € 8000 aan de realisering van dit project bijgedragen. Deze nieuwe klassen worden gebruikt voor vervolgonderwijs. De bouw stond stil omdat er geen geld meer was. Vorige week hebben we opnieuw geld gestuurd waardoor het werk afgemaakt kan worden en aan het einde van dit jaar kunnen de klassen in gebruik worden genomen.

Inmiddels is in Cherpunkal een dagopvangcentrum voor verstandelijk gehandicapten in gebruik genomen. Het gebouw was net klaar toen wij er een dagdeel hebben meegedraaid. De kinderen ontwikkelen zich geweldig nu zij geschoold worden en werk hebben. Zij maken onder andere schriften, enveloppen, kaarsen en zeep. Zij krijgen spraaklessen, fysiotherapie en yogaonderricht. Je ziet deze jonge mensen weer opbloeien. Zij zijn blij dat zij lessen kunnen volgen waardoor zij in de toekomst in het eigen levensonderhoud kunnen voorzien. Zij worden thuis opgehaald en ook weer teruggebracht met de twee busjes die zij door onze hulp konden aanschaffen. De ouders worden uitdrukkelijk bij de activiteiten van het dagopvangcentrum betrokken en moeten thuis oefeningen doen met hun kind. Omdat de NCDO dit een zeer goed project vond, stelden zij geld ter beschikking om een folder te laten drukken. Ook mochten wij een spandoek laten maken. Bijgaand sturen wij u de folder toe.

Kollam

Hier sta ik dan op het kleine strandje aan zee en mijn gedachten gaan terug naar 26 december 2004. Wat wij toen op de televisie zagen, is hier gebeurd. In de straat achter mij zijn tweehonderd mensen verdronken. Van hen zijn maar dertig slachtoffers teruggevonden en zij liggen hier op deze plek begraven. Hun graf is niet meer dan een cirkel van keien met een kokospalmpje in het midden. Kinderen komen naar ons toe en vertellen wat er gebeurd is. Je ziet de angst nog in hun ogen. Veel huizen zijn ingestort en alleen de sterkste bleven overeind. Overall liggen stapels nieuwe stenen en bergen zand naast de ingestorte huizen. Omdat er een tekort aan bouwvallers is, zal het nog jaren duren voordat alles klaar is. De mensen die hun huis hebben verloren, wonen nu in een kamp met noodwoningen die van golfplaten gemaakt zijn. De vissers hebben hun boten gerepareerd en zijn weer aan het werk. Door deze ramp zijn er ontzettend veel kinderen wees geworden. Zij die nog familie hebben, zijn daar ondergebracht, maar veel kinderen hebben niemand meer. Deze kinderen hebben dringend hulp nodig. Zij moeten hun angsten leren te overwinnen en de opgelopen trauma's verwerken. Zij hebben huisvesting nodig en moeten gemotiveerd worden om weer naar school te gaan. Veel van deze kinderen leven onder een dak van asbestplaten en hebben problemen met de ademhaling. Geelzucht, malaria en huidziekten komen veel voor. Zij zijn bang voor de zee en voor het naderen van donkere wolken. Het ligt in de bedoeling om deze getroffen kinderen te helpen met gezondheidszorg en scholing. Zij moeten weer een toekomst krijgen. Volgend jaar

willen wij beginnen met een project in Noord-India, namelijk in Delhi voor kinderen die in de slums leven.

JAARPLAN 2006

Waterproject voor zes dorpen in het Idukkidistrict van de staat Kerala in India.

In januari hebben wij met father Michael en een van de stafleden die gespecialiseerd is in waterproblematiek, over het waterprobleem in het Idukkidistrict gesproken. Ook bezochten wij een ziekenhuis dat in de afgelopen jaren van eind februari tot juli met een tekort aan drinkwater te kampen heeft. In die periode moet dit ziekenhuis iedere dag voor € 500 aan water kopen. India kent twee moessons; de grote moesson duurt vijf maanden per jaar en de kleine twee maanden. Daardoor wordt veel schade aangericht en wegen onbegaanbaar. Het regenwater wordt nauwelijks vastgehouden en stroomt snel weg naar lager gelegen gebieden en vervolgens in zee. In de droge periodes is er nauwelijks water in Idukkidistrict en vrouwen moeten dagelijks kilometers lopen om aan water te komen. Natuurlijk treft dit lot de armsten onder de armen: de Dalits en Haryans, een bevolkingsgroep die vroeger met kastelozen en onaanraakbaren werden genoemd.

Schaarste aan veilig drinkwater is een van de grootste problemen van deze tijd. Een vijfde van de wereldbevolking, ruim een miljard mensen, zucht hieronder. Een derde van de wereldbevolking leeft in landen waar een watertekort heerst of dreigt en verwachting is dat het in 2025 om twee derde van de wereldbevolking gaat. Jaarlijks sterven wereldwijd vijftig miljoen mensen door verontreinigd water. In India is het watertekort puur te wijten aan armoede. Er is geen geld om waterbassins en filters te kopen; de techniek is er wel, maar de benodigde financiën niet. Toen wij alweer zes weken terug uit India waren, hoorden we dat de Europese Unie tijdens het Wereldwaterforum in Mexico besloten had om 180 miljoen euro extra te besteden aan drinkwaterprojecten. Meteen hebben we met father Michael gemaïld voor een subsidieaanvraag voor een drinkwaterproject in het Idukkidistrict. Het gaat hier om 5803 families en totaal om 30.665 inwoners. De betrokken regio is 2915 ha groot. Als u in het project geïnteresseerd bent, kunnen wij u hierover nadere informatie verschaffen. Wij hebben ervoor gezorgd dat de aanvraag tijdig in Brussel was. De kosten van het project zijn € 247.660, waarvan € 185.745 aan de Europese Commissie gevraagd wordt. De Stichting Ananda Bhavan zal € 37.000 bijdragen aan dit tweejarig project en de Indiase bevolking legt € 25.000 bij.

Beste mensen, het is een spannende tijd en ik hoop van harte dat dit grote waterproject gerealiseerd kan worden. Ik wil bij deze iedereen heel hartelijk bedanken voor alles wat in het afgelopen jaar voor de Stichting Ananda Bhavan is gedaan. Vooral ook de vrijwilligers en de mensen van wie wij gratis op beurs, fair of markt mogen staan, heel hartelijk bedankt. Dank ook aan mensen die een gift gaven of ons werk sponsorden en om niemand te vergeten, iedereen die onze projecten een warm hart toedraagt, heel hartelijk bedankt.

Geef ons jaarverslag a.u.b. door aan belangstellenden en geeft u op als donateur. Uw geld komt geheel ten goede aan onze kleinschalige projecten. Uw hulp is heel hard nodig. Wij hebben het met eigen ogen gezien en zonder uw hulp redden wij het niet.

U kunt uw bijdrage storten op bankrekeningnummer 878 22 47 26 van de Stichting Ananda Bhavan te Emmen. Uw gift is aftrekbaar van de belastingen.

Alvast heel hartelijk dank en hartelijke groet,

Clara van der Schoof,
voorzitter.

Armoede is...

De oplossing voor armoede is nog niet bedacht. Ook lukt het niemand om een goede definitie te vinden. De meest gebruikte graadmeter staat op een dollar per dag. Wie niet meer te besteden heeft dan dat, leeft in extreme armoede. Maar de ruim twee en een half miljard mensen die dagelijks moeten leven van twee dollar, zijn niet veel beter af.

Deze graadmeter kan dus regelrecht de prullenbak in. Armoede heeft ook zoveel gezichten, zoals analfabetisme, gebrek aan medische voorzieningen, honger, het ontbreken van inspraak... Een definitie vind je nooit. Was die ene dollar maar het enige probleem, dan zou de oplossing misschien allang bedacht zijn.